

БІДОЛАННІ ХВОРІ КУРКИ

— **А**-А-А-ЧХИ! — чхнула Гільда. З письмового столу злетів аркуш паперу й упав додолу, де вже лежала ціла гора зчуханих аркушів.

Курка дужче затягла на шиї зелено-синій смугастий шалик, важко хриплячи налила чергову порцію сиропу від кашлю в чарку — підставку під яйце, встромила в солодкуватогірке питво дзьоба й засьорбала.

Вовна та пан Шульц співчутливо дивилися на приятельку.

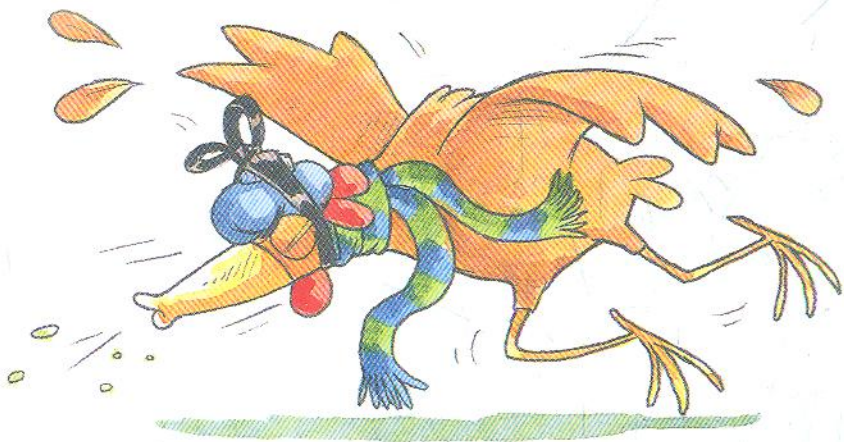
— Добряче вас прихопило, ласкава пані, — нарешті озвучив свої думки пан Шульц.

Вовна кивнув:

— Нежить, притому жахливий!

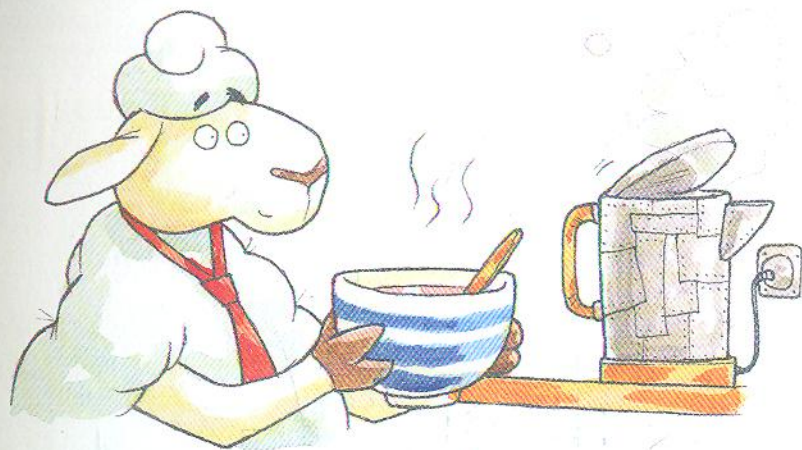
— Дякую, що сказали! Яке ж щастя бути поруч з найкращими детективами ферми! Тепер я знаю, що зі мною. А то б сама не допетрала! — сиплим голосом кахнула Гільда й криво усміхнулася.

— А-А-А-ЧХИ!

Вовна видобув зі свого кожуха велетенську чашку й поставив її біля Гільди.

— Ось, тримай. Зараз зварю тобі овочевого бульйону: він чудово зігріває й відганяє застуду, — баранчик набрав води в електрочайник і ввімкнув його.

— Це все через той клятий курник, — захрипіла Гільда. — Дах геть дірявий, під час дощу вода тече мов крізь сито. А ще вітер свистить з усіх щілин.

— А що з іншими курми? — спитав Вовна.

— Та всі хворі, — пояснила Гільда. — Тільки Марта здорова. Але вона й цим не задоволена, ходить надута, сікається. Не курка, а вариво.

Вовна сумно зітхнув. Курник уже давно просився, щоб його підлатали. Проте як? На фермі ніхто до пуття не знав, як лагодять курники. Тому ремонт рік у рік відкладався.

Пан Шульц задумливо похитав головою:

— Ні-ні, так не годиться. Звичайно, така справа аж ніяк не мрія детективів, та ми мусимо щось зробити! Курям на фермі погано. А це означає, що під загрозою не тільки наші сніданкові яйця, а й наш гарний настрій.

Тим часом Вовна уважно роздивлявся навкруги: на столі купчилися чашки, стояв таріль з малиновим печивом, повсюди лежали папірці для нотаток, теки, детективні романи... Одне слово, справжня детективна агенція — тепла та затишна! Аж раптом баранчик засяяв.

— Схоже, я придумав. Має спрацювати. Якщо ми зробимо ось так, га? Непоганий варіант, як думаєте? — пробурмотів він собі під носа й заходився нищпорити в густих кучериках свого кожуха.

Шалена Гільда й пан Шульц отетеріло перезирнулися.

— Я страшенно хотіла б сказати, що з цього приводу думаю. Ба більше, цілком можливо, що мої думки достоту збігаються з твої-

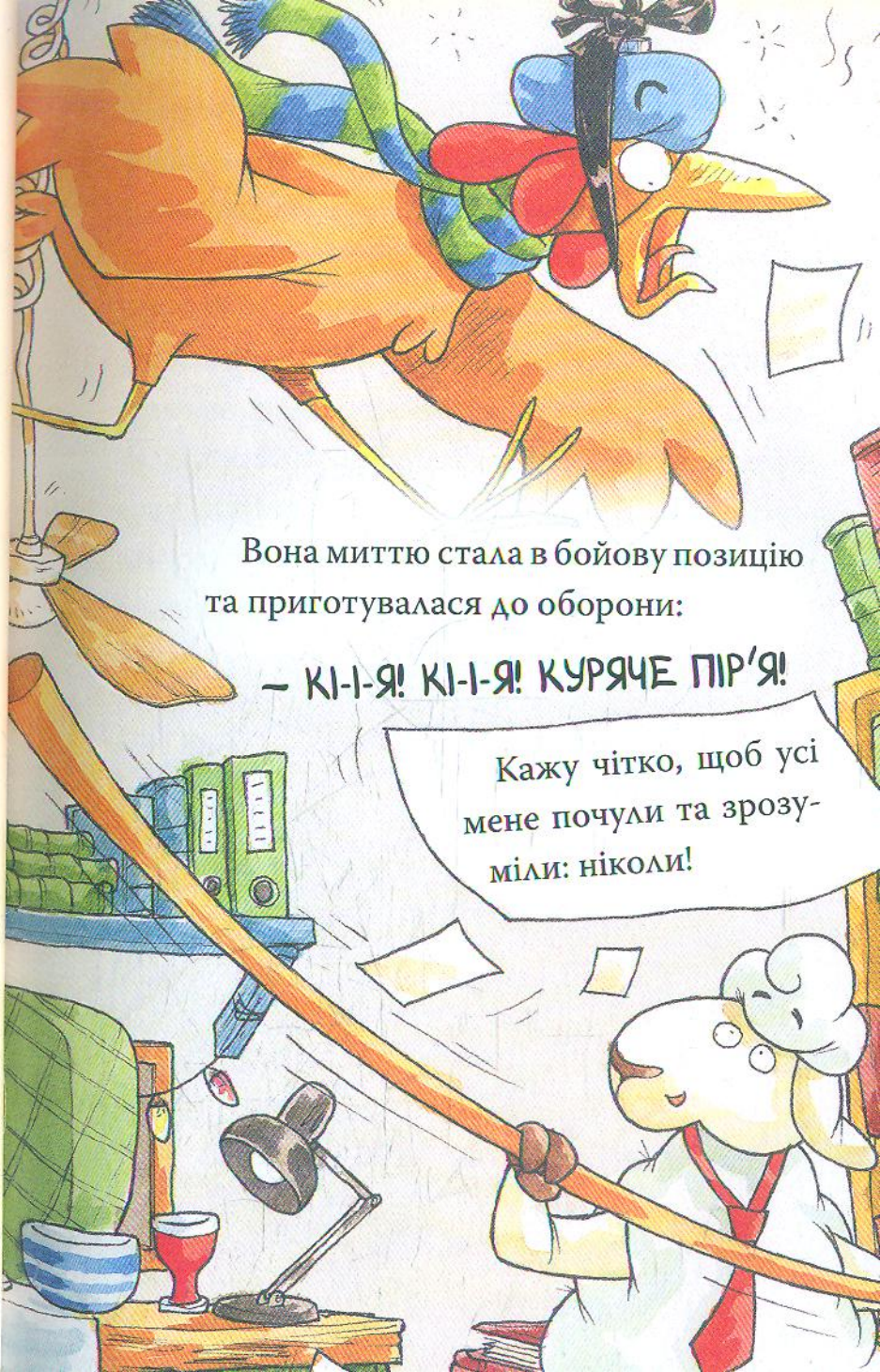
ми, любий друже. Та от біда — я гадки зеленої не маю, про що ти там бурмочеш, — насмішкувато кудкудакнула Гільда.

Баранчик таємничо усміхнувся й видобув з-під свого диво-кожуха довжелезну дерев'яну палку.

— Якщо ось тут облаштувати жердину для курей, — Вовна примостив палку між двома книжковими полицями, — то вони могли б пожити в нас, поки курник на ремонті. Ну, що тепер скажеш?

Гільду охопив такий жах, що вона аж закашлялась.

— Що-о-о? — киркнула геть перелякана курка. — Оте все галасливо-сокотливо-вковкливе куряче кодро до нас? У наш тихий мирний офіс?

Вона миттю стала в бойову позицію та приготувалася до оборони:

— КІ-І-Я! КІ-І-Я! КУРЯЧЕ ПІР'Я!

Кажу чітко, щоб усі мене почули та зрозуміли: ніколи!